

Sneuvelen in kinderoren

Als klein kind
als ik bij mijn opa en oma was
samen met mijn moeder, broers en zus
hoorde ik wel eens over
'sneuvelen'.

Ik wist niet wat dat was
maar
begreep wel
dat het niet voor kinderoren was.

Behalve bij opa en oma hoorde ik dat mooie woord nooit.

Sneuvelen, ...
Klinkt als een werkwoord
als het geluid van de snijbonenmolen bij opa en oma
vastgemaakt aan het tafelblad.

Als je ronddraaide aan de zwenkel (ook zo'n prachtig woord)
en de flinters vielen in de pan eronder
klonk dat in mijn kinderoren als
'sneuvelen'.

De messen, vier in getal,
sneuvelden zo heel wat af.
En het geluid dat de molen daarbij maakte
hoorde ook echt bij 'sneuvelen'.

Wij, als kleine kinderen
bij opa en oma,
hebben in de loop van de jaren
heel wat afgesneuveld;
op de heenweg al ruzie wie aan de beurt was.

Gek,
thuis aten we eigenlijk nooit snijbonen.

Neen, snijbonen en sneuvelen
hoorde bij opa en oma.
Dát had ik als kind snel begrepen.